

BOG

ANDRE TIDER (/BOEGER/ANDRE-TIDER-ROMAN)

Af Ali Smith (/forfattere/ali-smith) (2023)

LÅN PÅ BIBLIOTEKET ([HTTPS://BIBLIOTEK.DK/DA/SEARCH/WORK/?SEARCH_BLOCK_FORM=870970-](https://bibliotek.dk/da/search/work/?search_block_form=870970-)

BASIS%3A13617702&FRAGMENT=CONTENT)

Log ind (/user/login?destination=/boeger/andre-tider-roman) for at anmelde

Humoristisk og livsklog roman om menneskelig (mis)kommunikation og krisetider.

ANMELDELSE

31 jul.23

(/users/nana-thejll-jakobsen)

Af Nana Thejll Jakobsen (/users/nana-thejll-jakobsen)

Skribent

Humoristisk og livsklog roman om menneskelig (mis)kommunikation og krisetider.

Lige som man lykkeligt havde glemt dagene med lockdowns og frygt for at blive smittet med Covid-19, kommer den en britiske stjerneforfatter Ali Smith med sin nye roman 'Andre tider', som foregår i corona-dagene, da splittelsen mellem dem, der gik med mundbind, og dem, der ikke gjorde, var på sit højeste. Og selvom romanen er en påmindelse om at tiden for blot 2-3 år siden var en helt anden, så handler romanen først og fremmest om måden vi taler med hinanden på og ikke mindst om, hvordan vi mennesker agerer i krisetider.

Ali Smith er bedst kendt for sin Årstidskvartet, som blev udgivet i årene 2016-2020 og er et portræt af den tid, vi lever i. Et værk der forsøger at tage temperaturen på det politiske og følelsesmæssige landskab og folde forholdet

mellem kunst og virkelighed ud. 'Andre tider' kommer i kølvandet på dette værk og beskrives som en "fritstående roman og samtidig et lyrisk og visionært følgebrev til Årstidskvartetten."

I 'Andre tider' møder vi Sandy Gray, en midaldrende billedkunstner som har isoleret sig fra alle, hun kender, fordi hendes far er syg og på hospitalet. Da jeg først begyndte at læse, blev jeg konfronteret med den splittelse som man konstant var i kontakt med i 2020-21, nemlig om man udviste nok samfundssind ved at isolere sig, eller om man levede for meget i frygt. Sandy bliver kontaktet af en gammel bekendt fra college-dagene, Martina Inglis Pelf, og dette møde bliver starten på en enormt irriterende og grænseoverskridende konfrontation med stort set hele Martinas familie, som mere eller mindre invaderer Sandys hjem uden tilladelse.

'Andre tider' er inddelt i tre dele, "Vælg selv", "Spove" og "Spærretid", og jeg læste dem i den rækkefølge, som bogen præsenterer, men egentlig ville man sagtens have kunne læse dem i en anden rækkefølge. I "Vælg selv" bliver Sandy kontaktet af Martina, der begiver sig ud i en (alt for) lang beretning om en mystisk middelalderlås, hun som museumsansat har fået fingrene i. I "Spove" bliver Sandys hjem invaderet af Martinas to tvillingedøtre, der er som taget ud af en film, hvis filmen var lavet af David Lynch og Monty Python, hvilket vil sige foruroligende absurd, morsomt og ikke til at regne ud. I "Spærretid" er romanen sprunget til 1500-tallet, hvor en ung pige kæmper for sit liv i en verden af brutalitet. Pigen kommer i lære som smed og er formentlig skaberen af den mystiske lås, som Martina kom i besiddelse af 500 år senere.

Egentlig er det ikke plottet, som er det interessante ved bogen. Det interessante er måden, Smith skriver på og hendes komposition. 'Andre tider' er skrevet med sproglig lethed, og man mærker tydeligt, at forfatteren har et ønske om at sige noget om menneskers (mis)kommunikation. Da jeg var færdig med at læse, var jeg helt forpustet og faktisk også irriteret over karakterernes interaktion. Efter et par dages tænkepause er jeg kommet frem til, at Smith må have skrevet denne irritation frem for at gøre sin læser opmærksom på, hvordan vi mennesker interagerer med hinanden. Gode forfattere skriver ikke for at behage sine læsere med en ikke-irriterende læseoplevelse, men netop med læseoplevelser, der sætter sig fast. Jeg vil absolut anbefale Ali Smiths bøger, ikke mindst på grund af hendes humor og sproglige finesser:

"Se, det er mig, siddende der på stenene ti meter oppe i luften med ryggen ind mod endnu flere sten, i færd med at læse en roman bare for fornøjelsens skyld, det hedder Bevidst Dagdriveri, i ruinerne af en eller anden for længst glemt rig persons bord, en person som aldrig i sin vildeste fantasi ville have forestillet sig at taget sådan kunne mangle på hans hus - helt sikkert hanshus frem for hendes hus i kraft af historiens favoriseringer - og aldrig drømt om at solen en dag ville ramme dette hjørne så uhindret, for ikke at tale om at en person som i andre tider, i kraft af historiens favoriseringer, ville have stormet op og ned af trappen som tjenestepige, skulle sidde der den solrige dag og læse i en bog for sin egen fornøjelses skyld."

BOGDETALJER

